

کوردستان

بلاو سکه رو ھی بیری حزبی دیموکراتی کوردستان

سازی ییکدهم

زماره‌ی

۲۵ - فوریه ۱۹۴۶

دو شہادو ۶ رہنماء

خویناھوار به ناه خویناھواری ڦڳهه یئنی
واعتصم و اب حبل اله جمیعاً ولا تفرقوا

دەردىني كوردى هەزارى روتوقۇ توپرسى
پوشته و تىپ دە كا بە بونەي يە كەتى دە توانى
لە چاك كردنى منازل و اصلاحى او ضاعى
عمومى - استراحتى يېرى و گىيانى استفادە
بىكەن بە يە كەتى دە توانى چەن صەد
وبەلکو چەن هەزار كارخانەي گەورە دابىن
كەلهەرييە گىكدا چەن هەزار كوردى چارەرمەش
بىۋرىيەتەوە . بە يە كەتى دە توانى لە تەواوى مظاھر
شارەستانى بەشدارىن وزانست بە تەواوى معنى لە
آخر نخطەي كوردىستاندا رواج بى بىدەن .

وچونکو ممکینه که ده نیو کور دستاندا همیندی
که س هن کله سه رخوی ییسی قدیمه خویان ما بن
وهمیشه سه ریان له آسویه که ده رفهت بینن و خوی
دیگانه په رستی و دو بهره کی دیسان بژینه وه که؛ و اینیش
له گوش و گناره وه که رده شه لیک بد زن ویالیه
در اویک بر فینن پیویسته بیری خویان و ورد کنه وه
وزورچاک گوی بدنه وی ولی حالي بن که رویه و
حسنه نیتی پیشوای بهر ز و هدفی حزبی دیمو کرات
و حکومه تی کور دستان له سه ره وه ویه که : عشیرت
با زی - دهسته بازی - حتمه بازی . غیبت کردن
له گوش و گنار و کولان باسی کومه مل و یافر د
کردن . خرابکاری له پیشرفت کردنی هرام
دیمو کراسی و دک آینی خاوینی اسلام امرده فرمودی
پیکلای ماغایه ئه ما نه خووی دهوره جهالت و نزانینین
نا بی تازه بینه وه ده بی له ریشه در بین و پیویسته همه و
کور دیک له شه و روزدا قسهی . کاری . بزو تنه وهی
و کور دو و پیشکه و قنی کور دستان بت هر که س
به پیچه وانه منافعی کومه لیک یافر دیک به قسنه
نابه عمل بجز و یقه وه و بیته ما بهی وه پیش نه کوتنه
ما وه له لایه ری ۴

وەپاش کەھوت و نەیان تواني لە کانگای پرلە گەوهەرى
کوردستان پىت بەرن نەگەر بەرىكەھوت يىاويىكى
قىيگە يېشتو وەڭ أمير محمد رواندز پەيدا يېۋايى
و بىوېستايىسى كەيە كەتسى وزانست و فەرھەنگ لە
کوردستاندا رواج بىيى بىدا ۋورا دۇرۇمەنە كان دەرفەتىان
و مچەنگ دىنامە لاياشىخىكىمان فيردى كەرد و ھەليمان
دەخىلەتلىند كەنېزەتى كەنېزەتى كەنېزەتى كەنېزەتى
پىاوە تى گەيىشتوه درېز كا وضى مقامى خلافت
و اسلامىيەتى لە قەلمەدا ولىيى نەدەبۈنەوە تالەيىنیان
دەبردو لەكارى باشىيان دەگىراوه لە بەرئەمانە يە
كەايىستا دەبىنى سەرتاسەرى كوردستانتى دەزىن
كەنەواو و يەرازەيە كومەل و افرادلىكتەواوى روالفەتى
زېانى تەمدن بى بشن بە ئاپىيەتى ذىشتگای دھاتىيە كان
بە كونى گيائىدارى درنە زياتر و يەدەچى هەمو
لەوسايل فلەخوبى لەشساغى و زانست بى بش و
ھېچ علاقىيەت بە آوددانى و اصلاح منازل نىشان
نادەن و بەلكو ناھىلەن نىشان بىدەن . .

ايىتاش كەلەسايىتى خودا و كوششى
پېشوايىكى بەرز توانيو ماھە تاۋەندازىلە دەستى
زورى دۇرۇمنان لەخۇمان وەدور خەين وەرن
وە كو خودا امرو پىيەدە كا (واعتصموا بحبل الله
جميعا ولا تفرقوا) ئەم بىرە ناخەزانە لەخوتان وەدور
خەن جەيىتى و تفرقە مەخەنە نىـ و يەك تۈرى
ئەخلافى نەوى و كون كەدۇرۇمنان لەخاڭى پاڭى
ايوەدا چاندويانە مەيەلن شىن بىتەزە و لەريشە،
ددەيىنەن غىبەت و باس كەردىنى كومەل و يافىددەمەلاندا
دە كوچە و كولاندا مايەتى شېن بونەوە تۈرى
يەسى دوبەرە كىيە يە كەتىي اىـ و ھەدو نىيادا
كەنەورە و سەرېر زەتكا نېشتمانو آوددان
دە كا. كانگاي جواھر اتو لەنھەردى بـو

ایمه دیرهدا نامایه وی که هه زاری کوردو زورو ستمیث
که زور داران لیان کردون باسیک بکهین چونکو نهور روزی
اصلاحاته و دد بی قامکنه شوینی اصلاحات و هیش بگرین و نه مامی
یه که تی و برایه تی بچقینین و قایمی کهین. دیسان ناشتوانم له خوم
بگورم که وه بیم هینانه وهی آکاره و به سه رهاتی را بردو بونه فام
و بله وه زان و بیگانه په رسته کانی نیو خومان (نه گه ربین) بی فایده نیه
و هم به سه رهاتی ایمه ش لهرابر دودا به چهند بشیک به شده بی
که هه ریه که به جوی هله لده گری چهند و تار و به لکو چهند کتیبی کی
قیدا بنوسری .

یه کنی لهوبهشانه‌ی که زور پیویسته باسی بکهین تفرقه و نفاق
و دو بهره کیلک بو که دوژنه کان بو بی هیز کردن وله بن بر دنمان
و پیت ور گرتن له کانگای سه رشاری ایمه اویشة و بوه نیمودان
وعشايریان بو خو و رو ووشتی ناحهز : دزی . جهرده بی ، دیگری
یه کدی تالان کردن و کوشتن ، نه خویندن تشویق ده کرد .
ئەم ره ووشه پیسانه وەها له نیوماندا بلیسەی ئەستاند و رواجی
پە بدا کرد کە گردنیان بیوه ما یەی شانازی . یه کدیان له نیشتمانی
خوده رده پەراند . تالانیان ده کرد . خزمایه تى . صلهی رحم کە
گەورە تر ئەخلاقى اسلامین ھەلگیرابو ھەر ده تدیت مثلا فلان
ایل ایلی ... ی ره بی دەنا و ئەویش ئەوی دی ھەلدە بى .
لەم نیوە داچند صەدویاچه ند ھەزار نەفەر ده کوژرا وجو تى

و فله خوی بیچاره له بین ده چون برابرای ده کوشت خزم له خزم
ده سـتـی نـهـدـهـ گـیرـاـوـهـ ئـمـخـوـوـهـ پـیـسـاـنـهـ رـایـ لـیـ هـاتـبـوـ کـمـدـهـ نـیـوـ
روـحـانـیـانـیـشـدـاـ بـدـتـهـوـاـوـ مـعـنـیـ فـهـرـمـانـرـهـ وـاـبـوـ لـهـنـاـکـاـوـ دـهـتـدـیـتـ لـهـسـهـرـ
کـارـیـکـیـ چـکـولـهـ کـیـشـهـ وـ مـرـائـهـ وـهـرـیـ دـهـ کـهـوتـ وـئـمـ آـوـورـهـ
چـذـذـ مـانـگـ وـ سـالـ طـوـلـیـ دـهـ کـیـشـاـ دـهـ بـیـوـدـاـ چـهـنـدـ نـهـفـهـرـیـکـ پـیـتـیـانـ
دـهـ بـرـدـ گـهـلـیـکـیـشـ لـهـزـیـانـ دـهـ کـهـوـتـنـ هـیـبـیـجـ بـیـرـیـانـ نـادـهـ کـرـدـهـوـهـ
کـهـ ئـمـ کـیـشـهـ لـهـسـهـرـ چـیـهـ ؟ـ بـوـجـ دـهـ بـیـ لـهـسـهـرـ کـارـیـ یـاشـتـیـکـیـ چـکـولـهـ
راـضـیـ بـیـنـ عـشـیـرـتـیـکـ لـهـنـیـوـ بـیـچـیـ وـ کـوـمـهـلـیـکـ لـهـجـوـتـیـرـانـ لـدـفـلـهـخـوـبـیـ
وـزـیـانـ بـکـهـوـنـ ؟ـ لـهـ بـدـرـ ئـمـخـوـهـ پـیـسـاـنـهـ رـایـرـدـوـ بـوـ کـهـ چـهـنـدـ چـهـرـخـ وـ
چـاخـ دـوـاـیـ کـرـدـ کـوـرـدـ سـتـانـ روـیـ دـدـوـیـرـانـیـ نـاـ فـلـهـخـوـبـیـ

ماوهی جیڙ نی سهٽ به خویی کوردستان له ادارهٽ روژنامه و چاپخانهٽ کوردستان

۴- خطابه‌ی سید محمد حمیدی مدیر و سه‌رده ۵۵ بیانی روزنامه و گوواری کوردستان:
نه من له کاتیکدا که داخلی حزب دیمو کراتی کوردستان بوم
روزبه‌روز عشق و علاقه‌م بهم حزب زیاتر و هم‌مورو زی گرم تر و
با تین تر ده بو هه تارو زدک له کوبونیک دا کوبونه‌وه و هه ره کاهه
براکان بو کاتی آزادی کوردستان ندریکیان ده کرد و نه منیش
که به کی بوم له وان عهمد کرد و گهربیتو بینم: که آلای مقدسی
کوردستان هه لکری و سه‌رمهستی کوردستان به دنیارابگه ندری
نه وهی که لمهه مو شتیکم خوشتر بـوی پیشکه‌ش به کوردستان و
پیشوای کوردستانی بـکه و ایستاش که به حمد الله آلای مقدس و
امستقلالی کوردستانم به چاوی خوم دیت هه لکراو را که به ندری
ده بینم اه گیانو هیزی بیانی و تیگه پشتی خوم شتیکی دی خوش ویست
قر شک مابه که به کوردستان و پیشوای خوش ویست پیشکه‌ش

له پاشان خطاب به پیشوای محبوب خومنان ده که م
وبه عذرخواهی ده گهینم : کاره چا که کانی خوت و
باو کو با پیر را بردوه کانت همه و له پیش چاوی
ایمه به وده زاین که همه عمران له ریبی نیشتمان
و حفظ ناموسی کوردو کور دستاند اصرف کردو
سعاده تی هیئت منظور اساسی نظری وان بو کاملا

کوردان از بد و تاریخ قاسال ۱۹۳۰

ترجمہ: سید محمد حمیدی

۱۵

کسانی که بتاریخ کمتر آشنایی داشته باشند میدانند
که کوردان در هر دوره از ادوار تاریخ تقریباً
استقلال داشته‌اند و علت اینکه توامسته‌اند استقلال
خود را همیشه نگاه دارند و چیز بوده است :
۱ - کوههای بلند و صعب العبور که مانع پیشروی
مسکانه دد کو، دستان و دم است

۲ - شجاعت و از جان گذشتگی این قوم غیور (چنانکه علامه محمود آلوسی در سوره قصع میگوید) در راه اعاده حریت و میل فطری آنها با استقلال نگذاشته است بیگانه در میان آنها نفوذ پیدا کند؛ این جهت قطع نظر از اینکه روابط دینی کوردان را به مقام خلیفه سامی (خلافت اسلامی) مرتبط ساخته است دولتها و امارات مستقلی تشکیل داده‌اند که با کمال استقلال در نواحی مختلفه اسلامی فرمانروانی کرده‌اند و از هیچ یک از دولت‌های معاصر خود که تربوده‌اند، دولت هروانیه کوردیه که بنیاد کزان آن (امیر احمد پسر هروان کوردی) است در جزیره (کورستان مرکزی ۱) تشکیل کردید و توانست بوجه بهتر از نفوذ لمان تورک در برابر عباسیان دفاع کند سپس حکومتی عزیزیه. فضلویه کوردیه لرستان و حکومتی شبانکاره (شوانکاره) فارس و... دولت ایوبیه اسلامیه که قهرمان رق و اسلام بلکه بیگانه به نوان عالم سلطان للاح الدین ایوبی آنرا تشکیل داد یکی از تخارات تاریخی و فراموش نشدنی کورداست مدارات این دولت از باخته به تونس و از خاور به دنی دجله و از شمال به قفقازیه و از جنوب به آن و بلاد نوبه توسعه یافت علت اینکه کوردان افتنند تاریخ آسیا با خاور زمین را تغیر دهند به یده من این بود که کوردان به مسئله خلافت لات نمی کردند. «عنی نمیخواستند این مقام را خود اختصاص دهند) چنانکه اگر سلطان سليم خلیفه شرعی نمی‌شود و او را مجبور به تنازل مقام خلافت نمی‌کرد شهرت ترکهای عثمانی ذا بر قوذ آنها از یک قطعه کوچک تجاوز نمی

کرد. بای عات همین بود که سایه دولت کورد
که قهرمان سلطان صلاح الدین پایه آنرا بخت امتداد
نیافت در صور تیکی این قهرمان بلا شک میتوانست
بزر گرین خلیفه اسلام گردد. حلاج را کردیم به
موضوع : در هنگامیکه تزویق مغول برخاور و
با ختر کشورهای اسلامی استیلا یافتند و آثار
معدن اسلامی را از میان برداشتند کور دستان
بز ماقدم سایر دولت با حفظ استقلال داخلی زبر سیطره
بن وحشیها قرار گرفت و ایرانیها نیز کرمانشاه
ماوهی اهلا یاره ۴

۱) «کوردستان هر کری یک نام جغرافیائی است که بر بlad دیاربکر . ارجیش . میافارقین و ملحقات آنها اطلاق میشود .

هزار سلام و ایکلام لہ تو - اہی روزنامہ

(کوردستان)

دلیلکی پاک و دون له بوبه رزی و راوستاوی
کوردان به تایبته ده پاریمه و کورده واری
که واله به رکریوه و گه ردولوری تو ندو قیزی
کار به دهستانی بله و مزان کزه لو که و سرو سه رما
دو و سیس بو لهنا کاو به وزانه وه ورز گار بون
کیفر فان بره کانی درند و بی گانه ش تیکومه کان
دان ده بی او که سانه هی چند سال لهوی بیش بو که
تیو دیل گردنی برایانی خویان چه گمه هی بیکانه بیان
چده گرد و هه ربه آور دانه وه (خیلی خوب)
کجی به درو هه لددخه له تا نو فه خربان ده گرد و دل و
نیان ده دوراند ئه ورگه خوینی گهرمی گوردا
نی . و غیره تی اسلامه تیاز وه گول بی و به بی فرو فیل
ماع شان به شانی برآ و هاودینو زمانی خویان له بو
ناتو بلند گردنه وی ملکو میله تی خویان تیکوش
باوله شوینی راستی پیشوای خویان بکهن ...
امیدوارم وه به رمه و دای شیری تیزی سور و بو گهون
ان سلام له تو ای ته ستیره ای هاتی گوردا
رو به باری گور دستانیش گه چند سالیک گیا و گز
لی گه شی له بهر نینو گو دندو گی قله رشه
نده لاندا شپر زه و شه مزا و سه ره القاندرابو
دای کریم اه توی گرده شه واو - ولاوانی
تمان په رستی گرد آودیرو اوا به دلیلکی صاف
یقه پیش گه و تی لاوان و سه ربه رز یو خوش
تی پیش مر کانی آزا و خوین گه رمو تیگه یشت و
وداد او اده گهم . عبدالدریم بهرام بیگی - بو کان

نه باه غی ۷۵ تمهن که اه جیز نی را بر دود کو کر -
اووه به خمر جی پیداویستی قوتابخانه که یاندرا و
به لام اه ولاته دا قوتابی که لیک زور بون و دو پولیان بو
داندرا پولی آماده و پولی به که وده رسی نه و دو پو -
لانه نه لایهن سی ماموستا عزیز ابراهیمیان سید عبید -
الله طزاده محمد داودی ده کوترا و به افتخاری
روله کانی نه و خا که یان ده که یاندی و فیدا کرد نی
کیانی خویان لمربی سهر به رزی نیشتمان داتیان ده .
که یازد ۱ اه تیجه جه اه سه یه کی به بونی مدیری
در مس «لای . داودی» و ماموستا و لاوه داگم -
نه کانی پیکه بشتوی قوطابخانه ی و تیکه یاند نی
خه امک بو وه پش دانی نه و جیگایه به رزه شهوانه که
انه ندامه کانی دو گمه کی قواه قه بران و نه مرمه نیان
هز که و تی گمه که کانی خویان دا جه له سه یان ده
روايان بی باش بو که بچته لایانو به هوی . ماویتی

ع - مولوی

له باش دو تی نه و قصه‌ی بی‌ده نگ ک بو که مه بادا پیش مه ر گه کان قصه‌ی
ویان گوی لیسی دیسان ده نگ کی ای دانی ده ر کهی زیاد برو پیش مه ر گه
کان به ده نگ کی: لمیند ده یان قیزان زوده ر کهی بکه نه و ده ناده یشکنین
اکجه که که وای زانی بی طاقت بو ناچار ده ر کهی کرد و به محضی
نه که ده ر که کراوه نه واویان چونه زوری و داوای خورا کیان
کرد کجه که فوری خورا کی بو هینان و له پیشی دامان پیش مه ر گه
کان له باش نان خواردنی داوای آویان کرد آویشی بو هینان و مختیک
آو خواردن نه و هش ته واوبون گه ور که یان روی له کجه که کرد
که نه :

لی بزانم هیندیاک له پیش مهر گه کانی فرانسه‌ی چهند ساعت امه‌وهی
پیش بیره‌دا را بردن اه کوی راده‌هاتن و بو کوی دمه‌چون و اه بهینی اه و
ماوه له زماره ۲۰

لەزماره ۱۸۵ - ۱۵ لایپرە - ستوانی ۲ - لەزیر و تاره کەی
 آغای احمد الھی دانوسر اوھ : (ماوه لەلایپرە ۴۵) کەاشتباھە
 بەلکو صحیحە کەی وايە ؟ (ماوه لەزماره ۱۹۵) رچامان وايە
 تصحیحی بفرمۇن و اواماوهی و تاره کەدھیندریتە بىرچاوا :

۶- هل کردی آلای ۳ رنگی مقدسی کوردستا تانه که له کوشکه بلنده کانی شاراندا ده لاریته وه و دلای همو نه ته و دی کورد له شریه تئی شادی وی صبور باز ۴۴

۷ - دانان و ناساندن پیشوای محبوب کوردستان که جیگای فخر و پشتیوانه بوته واوی نه ته وهی کورد واو برایانهی که لهو آزادیه محروم دسته و دعوا له خدای عز و جل تمنا ده که ه که ه او پیشه و اگهوره وزانایه بالی خوی به سروانیشدابکیشی -

او چند نمونه يه اثبات ده که حزبی ديموکرات به ايمانو باوريکي
قايم و به گيان و به مال پوش كه وتنی ملتهتی خويان ده کوشتن
له سه رازدي و راگر تني آلای مقدس له گيان و مالي خويان
در يغى ناکهن و منيش له خدای گهوره و بي هاوتا تماده که م
حزب ديموکرات کوردستان له هوزدياتر موفق بى واهو برا يانه
كه له زير چنگي استعماردا ماونه وه له زنجيرى ديلى نجات بن

سوپاں

نه و هویه‌ی به‌هم ده زانم گه سو پاسی بی پایانی
خوم پیش که ش به و گه ورده و برآخوشه و یستانه بکه م
که له گه رانه و هی من دا ئه منیان سه رب لند کرد و به و به
تشرین هینانیان شادی منیان گه یانده راده یی کی زور
گه ورده دا و ام نه و هی به پشتیوانی خود او وله زیر سایه‌ی
به یداغی کوردستا نابه منتهای آردزو بگین .

دلشادی رہسوالی

(جیژنی سهربه خویه، لاسلامت
برای خوش ویست مامندي حسینی له گوندی سلامهت
به منابه تی سهربه خویی کورستان جیژنیکی خوشی دا
مه زراندوه و فلاح و جو تیره کان و خلکی ده و رو به ری خوی
گو کرد و ته وه و به نطقیکی به تین هوازی بو نیشتمان په
درستی بازک گردوه .

جیژن
له سید آوا له لایه ن آغای عالی عزیزی به شادمانی سه ربه ..
خویی و ناساندز، پیشوای کور دستاز روزی ۲۶، ۱۱، ۸
جیژن و شهربهت خودی بوروه .

کھیکھی فدا کار

سبه زیک لهر و زانی پا یزی سالی ۱۸۷۰ م موقعیت کی
دهوله تی فرانسه له گهل دهوله تی پروسی اه شهر دابو
هیندیاک له بیش مه رگانی پروسی چونه دیده به کی
فرانسه وه بی در نگ دهستیان کرد به لیدانی ده ر-
کیکی که وا دیار بو ما هجو تیره و ته نیادونه فه رده
ما هه که دابو ته و دونه فه ره ش کوریکی پنج ساله و
کچیکی جوانی تازه بی گه یشت و ته وا دیار بو که
هه و کچه پرستار و خوشکی ته و کوره به کچه که
ده نگی لیدانی ده ر کهی که اه گهل صدای اسلحه هی
پیش مه ر گه کان تیکه ل بو بیستی بی اختیار الله تر مان
اه رزی و به بر اچ کوله کهی کوت بی شک ته وا به که اه
ده ده ده ن پیش مه ر گه کانی پرسین کچه که

آزادیان و اینیش

۵۰۵

ای برایان گو ردستان بهزانن سنه فرهنگ
و ملت لهجه گیانه و ایمه ش قالبی وین یانی ملتبکی
فرهنگی نه بی قهقی ترقی ناگاو به هیچ پایینکی شار
ستانی ناگاوله ریزمه مات متمدن داحساب ناگیری
و ملت ده بی همودل همنگوی شم و ترقی
همل دینی فرهنگ بی چنایی کی خاوه نی فرهنگ بوبه
آرمان و امانجی خوی ده شا برایان خوشبویست
تماشا گهن آه چمن چرخ اه مه و پیش اونه
نهوانی که لهر هنگدا لاهایمه و پیش کوتن توانیان
له بی مبالانی ایمه استفاده بکهن اول فکر یکی
کرد یانه وه لدت لدت کردن کودستان و بلاو
کردن وه کورد بوایستا کوردو کو ردستان هر
له تی بهدهس یه کیکه وه یه وئه و ظالمانه هومل
کاری که کرد یان نه وه بو کمدہ رگای خویندن
د زانستیان به روی کوردانه وه بهست لمسالی
۱۳۲۰ هتاسالی که ده ودهی سلطنت رضاخان
دیکتاتور بو ده بیزایی که بیتو زانست له نیو کوردان
للاو بیته وه هستی نیشتمان پهستان ده بزوی و
اوای سربهستی خویان ده کهن لمبه رهه نهی
و هیشت فرهنگ لکورد ستاندا روتق بگری
ده سه چوار دستان بو شایکی وله بهاد و نواحی
اعت کرا ابو ونه یان ده هیشت کورد له مدارس
ال استفاده کا

مژده بی ای ملت کورد انگو صاحب استعدادن
و وجودی انگو بوهمو زانستیکی آماده یه ای
گنجان ولاوانی کوردستان استیرهی آزادی
کوردستان و هدر که و توه وله بن په له هوری رهشی
استبداد خلاص بوه ایمه به امانجی خومان گیوین
و له اثری توجهاتی پشوای بهرزی کوردستاندا
ته واوی مدرسه و ده بیرون سهان کراوه ته وه و ملت
کورد دبی وهها تی بکوشن که توله دی له و پیش
بیکار ته وه و بزویکی زوله ریزهی دوله تانی خاوه نی
فرهنگ قرار بکری

محمد عطّاری

آگاد اری

نه ته واوی اهالی ئەطراف و تیجارو کەسە بە شەاری
مەباباد عرض دە کری کە لەم تاریخە وە تا آشگادا—
ری دەفعە دووم اەتحویل دانی (بىيە) پولى بە ادارەت
و سەرتەنگىزلىقى مەباباد خوددارى بىھرمۇن ،
سەردو كىپوست وتلىگرافى مەباباد ص - با باخانى

عزم آصفی

تو خوا بخوین ئەی دەستەی لاوان
لە خویندن مە کەن تقصیر و تاوان
دا خوا سەر کەوی آلای کوردستان
ھەر موافقى پېشواي زىيرمان

Classification

۲ - عز الدین ابوالحسن: علی کوری محمد مشهور بابن الاشیری -
جزری که برای دوهدمه له ٥٥٥ داله دایک بوه وله ٦٣٠ له
موصل وفاتی گردوه لمدوارا که دی به نیوبانسک تره . ئەم پیاوە
نو-هاری گتیبیسکی گەلەی به نرخ و به نیوە و نیوی الکامل فی التاریخ
گە به نیوی کامل التواریخ و تاریخ ابن الاشیر یا ابن اشیر نیوده برى
و گەلی معتبره وتاریخی عالیع له هەوە له وه قاچاخی خوی یانی سالی
٦٢٨ ی تیدایه کە به شی پاش اسلامی سال بە سال نوسيوه و نوسرا .
بویکیشی له تاریخی اتابکانی موصلدا ھەیە و اسدالله بە فوی معرفة الصحاح
بەشی ای ویه کەزور مشهوره و بە ترتیبی الف بی تکه له احوالاتی
اصحابی حضرتی رسولدا نوسيویتی و مختصر بیسکی له گتیبی الانساب
سمعانی به نیوی اللباب فی الانساب ساز گردوه کە سیوطی نهوي به نیوی
لب اللباب پوخته گردوه . لم موصول و بقدا خوبندویه تی و تاسور بەش
چوھ و تەممۇنی خوی تەنیالله ری دانش دایەخت گردوه .

۳ - ضیاءالدین ابوالفتح نصرالله نیو بانگی با بن الاشیر جزری رویشتوه
برای چکوله تربووه ۵۵۸ هـ قله دایک بوو له ۶۳۷ هـ مدارابرد
نهمیناوه پترله ادب و نویسندگانه بانگ بوه کتیبی به نیوی وی
(المثل السائر فی ادب الكاتب والشاعر) هـ کله کتیبیانی به رواجی
درجه یه کی زمانی عمره یه و کتیبی دیشی هه یه بهم ترتیبه :
۱ - الوہی المرقوم فی حل المنظوم ۲ - دیوان رسائل ۳ -
کتاب المعالی المختصرة لصنعتی انشادا ۴ - مجموع اخباری
شاملی شعری (ابو تمام و بحتری و دیلک الجن و متنبی) هـ . نهان زاما یه
ژیانیکی پرماجرای هه یه ده پیشدا ده گال با چوته وصل پاشان
(فلاضی الفاضل) نهانی بصلاح الدین ناساندوه له سالی ۵۸۷ واردی
خدمتی نهانیووه که میک پاش نهانیووه بوته وزیری الملک الافضل
کوری صلاح الدین و مختی که دمشق یان له ملک الافضل نهستاندووه
زور بهمه ینهت هـ لاتوه بومصر و ده نیو صندوقی قفل کراویان ناوه
جاتوانیویه هه یه . و تا چاخیلک که (سمیساط) یان له باشی
دمشق دا به ملک الافضل نهانیویه خروه ده رخا به لاله سمیساط
که میک ماوه وله ۶۰۷ چووه کن پادشاهی حلب پاشان ینیک له -
موصل و ماویلک له هه یه چاوه نوری روزگاری مساعد و ده رفت
بوتاوه کوله نهجامدا له ۶۱۸ بو به سه روکی دیوانی انشای
ناصر الدین محمود پادشاهی موصل و له سفر یکدا که بو هدا چو بو
نهانی را برد . کوریکی هه یه نیوی شرف الدین محمد بوه که نهانی
هر به من الاشیر نیو بانگی رویشتوه و له نظم و نشری عربیداده ستی بوه
و چند کتیبیکی نویسی و له موصل له ۵۸۵ دا له دایک بوه وله
جعیلی الله ۲ جماد الاولی ۶۲۲ را بردوه .

خوپندن

بایم به خوینن ئەی کوردان باپیمان نه این خور و هیچ نه زان
خویندن باعینی رز گاریه اانه نه جاتمان دەدا نیوته نگانه
پیورز گارده کریه علمو خویندن نیشتمانه کو امچه نگی دوزمن
کورو کچاتان بئیر نه خویندن تا کو فرسنه هیچ رامه وستن
تەور و روژیکەھر کە سنه خوینی لەھەستى وزیان بەشى نامېنى

ماوهی ژماره ۱۸

لہ ناو جیگائی ہو د نا

وہر گیر (عبدالرحمون ذییحی)

دلداری و مکو پادشاهیک تمواوی ملکی دلی
و خوی داگیر کردوه وجہی بوئهه ماشه
هیشت و ته ووه :

به توزیک ده دو گمندوه هر اسان گه بیوم
لهم ته نگ گه بیو، آرزویکم پیکنه هاتبا رقم همل
هستا به لام ایستا به دلیکی گوشادمه و راهه و هستم
کین ورق ناتوانی به سه رما زال بین.

دل رهق بووم بهزهيم به هزار يك دانه هاتو
گم ئى قه وما ويڭ نەد سووتايسما ھەر جە خاريك
سوەر دوم روۋەدا منييش پىيى دلپەرش ئەبىم
چارەرىشى ھەمو ئى قه وما ويڭ دىلمەنگ ئەكا
جونكۇ نۇورى دىلدارىي كېشۈرۈ دىلمى روناك
كىردو زەوه پەر دەپىكىي ئەستىو ۋىئى كەلەپەن

دوما کیشراپو هلهداوه تهوم .
دوروندمیک بووم که گیتیبی منی پسی رام
ماو ۵۵ لهه ماو ۵۶

بخشینی و یا پیستیکی ماجبکه‌ی ؟ ؟ ! هه روه کو
گیانت به رزه؛ دلداریشت به رزیست بزانه‌له گیانی
تو زیاقر چی قرم خوش ناویت و توش هر گیانی

نه خوس بويت .
نه قصانهی که کرد لمه بهر چاوي خروم
گهلي پيچو لک بومدهوه آرده زووم نه کرد خوز گه
له پيش نه ميرانهدا مرگ بهاتايه لام تاهم و مختنم
نه ديدايه ، پوزشتم لى خواست ، داوای بوردينم لم
سووجم کرد : لم ويда کاريکى وام نه کردهوه .
ايستا فرخى نه آموز گارييم بوده رکهوت ،
های نه مشاره زای يهم زانی و ده پایه دلداری
لک گه پيشتم .

گیانسی من که وه کو آوینه ژنگی گرتیو
دلداری خاوینی کرده وه کم کم جه لای داوه
من که سینگم پربوو له کین و به غیلیی دوزمنام
یستا نشانه یوکیشی له مانه تیدانه ماوه چونکوو

خوش‌نمایی دلی به من خوش‌نمای بود و ته کانمی وینه‌ی چیر و کیکی
 تازه‌وهر نه گرت و من تائمه و کاته نه سه نه دیبو خوشی بودیم به لام
 نه روزه دلیکم دیت که بوم نه که ویته خوریده لی دان چاویکیشم
 به رچاوهات لدریگای مناشه سرینی نه رزاند گیانیک بوله من زیاتر
 که‌سی خوش نه نه ویست جا نه گر زینی خومی پیشکهش که مو
 و سه‌ری لدریدا دابنیم دیاریکی بی بهایه بهم حاله‌و چون نه تو انم
 لنه سلیم کردنی دلو و گیانم چرو و کی بندوینم .
 نوخش‌جار که چاوم بی که دوت دمه‌تم گرت ویستم بی ینه
 سه‌رسینگی خوم به لکو آگری ده رونم دامر کیته‌وه ، لیم دوور
 که‌ده وه به تواره‌یی چاوی لی کردمو به لومه و سه‌رزه نشته‌وه
 گوتی ، لهدلداریدا پیاو بهو ، منالی بو خملک به جی بهیله .

